

Pitääkö jo olla huolissaan?

12.4.2021/on

Television ohjelma ”Pitääkö olla huolissaan?” Se on yksi parhaimpia ohjelmia. Kolme kuuluisaa kirjailijaa ja heistä eritoten Hotakainen, on mielestäni verbaalisesti lahjakkain. Tykkään katsoa vaikka joskus on ihan turhaan kutsuttu julkimo poliitikko avustamaan eli keräämään lisää katselijoita. Osa kysymyksistä ei aiheuta huolta.

Nykymeno kylläkin aiheuttaa huolta. Valitettavasti totean heti, ei huolta huomisesta, kun en mitenkään pysty vaikuttamaan tähän nykymenoon? Yhteiskunta digitalisoituu ja palvelut siirtyvät nettiin. Ikäihmisten koulutus ja perehdyttäminen vain on täysin hunningolla. Valtiovallan päättäjien eli ministereiden/kansanedustajien tiedottaminen on siirtynyt suojelupoliisin ulottumattomiin eli Facebookiin, Twitteriin, WhatsAppiin ym. nettikanaville. Kansa ei niitä kaikkia sisäpiirin ”valetietoja” tai omaan totuuteen perustuvia mielipiteitä pysty seuraamaan. Muutamia ympäristöjärjestöjen (hyväksyvät laittomuuksia ja kansalaistottelemattomuutta tai kehottavat lainvastaisiin tekoihin) henkilöitä löytyy jopa ministerien avustajista. Pitäisikö sittenkin olla huolissaan?

Onko paras vaikuttaminen sitten vaalit? Mietityttää nykyisten Helsingin valtuutettujen uusi ehdotus kieltää mainonta ja markkinointi kunnan mainospaikoilla, koskien eräitä tuotteita. Tämäkö lisää kuntalaisten aktiivisuutta osallistua perusasioiden hoitoon, kuten terveydenhuollon, koulutuksen, kulttuurin ja infran rakentamiseen ja kunnossapitoon. Näitä toimintoja pyörittämään kunta organisaatio aikanaan perustettiin. Nyt yhteiskunta on muuttanut organisaatiotaan huolestuttavampaan suuntaan. Joku tulevaisuudessa vielä maksaa puolueiden pienen sisäpiirin holtittoman hömppäideologian. Tuli mieleen, että eläimet eivät valitse lauman johtoon tyhmintä vaan sellaisen, joka suojaa lauman reviiriä ja hankkii ruokaa ja siten takaa jatkuvuuden. Pitääkö meidän olla huolissamme nykyisistä johtajista?

Katsokaapa Helsingin kaupungin tai yleisesti pääkaupunkiseudun kuntien omia ja ns. tytäryhtiöiden hallituksia tai johtokuntia. Samat poliitikot ja poliittisesti valitut johtajat istuvat useissa kokouksissa. Entä millaisia sitten ovat valtion ja yliopistojen johtokunnat? Helsingin yliopiston ja Sitran hallituksen puheenjohtaja on entinen presidenttimme. Näin pitkälle se 1960- luvun vallankumous on mennyt. Oikeuslaitoksiemme juristit ovat ”sisäpiiriläisiä”. Henkilöiden valinnat ovat politisoituneet. Milloin porukka itse huomaa ”sisäsiittoisuuden” olevan haitallista? VTV oli oiva esimerkki. Miten ovat muut ministeriöt? Pitääkö olla huolissaan?

Ihmettelen suuresti, miten löperästi tässä yhteiskunnassa senioreiden asioita hoidetaan? Se on selvää, kun kunnilla ja valtiolla ei ole eläkeläiset virkakoneiston päätöksen teossa mukana. Vanhusneuvoston rahkeet eivät yksin riitä. Eläkejärjestöt tarvitsevat voimakkaimpia ”painostuksia” yleisradion ja vapaan lehdistön suuntaan. Meidän on itse ruvettava vaatimaan palveluja, jotta voimme olla lastemme ja lastenlastemme kanssa joitain jäljellä olevia elinvuosia.

Yritämme vielä olla rakentavalla tavalla nykyisen yhteiskunnan kehityksessä mukana. Pandemian alussakin meidät veloitettiin pysymään kotona. Nythän sitä sanotaan, että se olikin suositus. Pitäisikö sittenkin senioreiden olla huolissaan?

Tämä taas on aprikointien pohjaksi. Ei kannata loukkaantua, jos tulee ammuttua vähän isommalla ”paukkupanoksella”?

Yt, seniori Olli